Lietas arhīva Nr. CA-2410-17/14
ECLI:LV:RAT:2017:1206.C29371016.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2017.gada 6.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese G.Ozoliņa
tiesnese I.Ošiņa
tiesnesis G.Ungurs
ar sekretārēm L.Čeveri, A.Mežraupu
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ un /pers. D/ par godu un cieņu aizskarošu ziņu atsaukšanu un kompensācijas piedziņu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 03.02.2016., ar papildinājumiem 12.12.2016., /pers. B/ (turpmāk – prasītājs) cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. C/ (turpmāk – /pers. C/, atbildētājs) un /pers. D/ (turpmāk – /pers. D/, atbildētājs) par godu un cieņu aizskarošu ziņu atsaukšanu un kompensācijas piedziņu. Prasība pamatota ar Civillikuma 1635. un 2352.[1] pantu, lūdzot tiesu:

- atzīt par prasītāja godu un cieņu aizskarošām ziņas, kas ietvertas atbildētāju rakstveida paskaidrojuma vēstulē, kas 14.12.2015. iesniegta Jūrmalas pilsētas domei:

"*/pers. B/ ir raksturīgs agresīvs noskaņojums (..)*";

"*/pers. B/ nemitīgi draud ar Valsts un municipālās policijas izsaukšanu, darba inspekcijas izsaukšanu un tāda ir viņa pozīcija, kuru mēs varam paskaidrot tikai un vienīgi ar to, ka viņš atrodas agresijas stāvoklī, un ja šāda reakcija turpināsies – mēs būsim spiesti paziņot arī viņa darba devējam par šādu uzvedību, jo šādi cilvēki nevar strādāt par ierēdņiem Aizsardzības ministrijā. Pēc /pers. B/ sievas mātes vārdiem /pers. B/ ar atkarīgs no alkohola, un var tikai apžēlot, kā šajā stāvoklī viņš izsauc Municipālās policijas un valsts policijas darbiniekus, brauc ar sūdzībām uz Jūrmalas pilsētas Būvvaldi, bet negriežas attiecīgās ārstniecības iestādēs pēc palīdzības*";

"*/pers. B/ savos paskaidrojumos ir sniedzis apzināti nelikumīgus faktus (..)*";

-atzīt par prasītāja godu un cieņu aizskarošām ziņas, kas ietvertas /pers. C/ rakstveida paskaidrojumos, kas 14.12.2015. iesniegti Valsts policijas Jūrmalas iecirknim:

"*/pers. B/ ir raksturīgs agresīvs noskaņojums (..)*";

"*/pers. B/ nemitīgi draud (..) atrodas agresijas stāvoklī, un būšu spiests arī paziņot viņa darba devējam par šādu uzvedību, jo šādi cilvēki nevar strādāt par ierēdņiem Aizsardzības ministrijā*";

"*/pers. B/ savos paskaidrojumos ir sniedzis apzināti nelikumīgus faktus (..)*";

- uzlikt par pienākumu atbildētājiem mutiski atvainoties prasītājam par goda un cieņu aizskarošu ziņu izplatīšanu;
- piedzīt no /pers. C/ prasītāja labā atlīdzību par goda un cieņas aizskārumu 500 EUR.

[1.1] Norādīts, ka minētās atbildētāju paskaidrojumos paustās ziņas nav patiesas un aizskar prasītāja kā privātpersonas un valsts amatpersonas godu un cieņu.

[1.2] Atbildētāju rīcība izraisīja prasītājam negatīvas emocijas, radot morālu traumu jeb psiholoģisku diskomfortu. Atbildētāju prettiesiskā rīcība radījusi prasītājam morālo kaitējumu, kas atlīdzināms, uzliekot par pienākumu atbildētājiem mutiski atvainoties prasītājam par nepatiesu ziņu izplatīšanu rakstveida dokumentos.

[1.3] Prasības papildinājumos norādīts, ka kompensācija 500 EUR apmērā atbilst atbildētāja /pers. C/ spējām dot atlīdzību, sniegs prasītājam gandarījumu un atturēs atbildētāju no līdzīgu aizskārumu nodarīšanas nākotnē.

[2] Paskaidrojumos par prasību atbildētāji norādījuši, ka viņiem nav bijis nodoms aizskart prasītāja godu un cieņu, sniedzot paskaidrojumos policijai un administratīvai komisijai. Atbildētāji atsaukušies uz trešo personu viedokļiem, par kuru patiesumu nevar atbildēt. Uzskata, ka prasītāja norādītās frāzes ir atbildētāju viedoklis par prasītāja darbībām un uzvedību, bet viedoklis nav pakļaujams patiesības pārbaudei, jo atspoguļo subjektīvu vērtējumu par kādu personu, tās darbību vai kādu notikumu.

[3] /pers. C/ paskaidrojumos papildus norādījis, ka uzskata prasītāju par agresīvu cilvēku, kurš nihilistiski attiecas pret atbildētājiem kā kopīpašniekiem. Prasītājs fiziski uzbrucis /pers. C/, nodarot miesas bojājumus, kā arī morāli pazemojis, kliedzot un dodot pretlikumīgus norādījumus.

[4] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.marta spriedumu prasība noraidīta.

[4.1] Tiesa analizējusi liecinieces liecību, Jūrmalas pilsētas domes administratīvās komisijas 13.01.2016. lēmumu Nr.D58/25, atbildētāju 14.12.2015. atbildi uz Jūrmalas pilsētas domes vēstuli, prasības pieteikumā un paskaidrojumos izteiktos argumentus un iebildumus.

[4.2] Piemērots Civillikuma 1635.pants, secinot, ka morālā kaitējuma atlīdzināšanai nepieciešams konstatēt konkrētus priekšnoteikumus – neatļautu darbību, ar to aizskartās cietušās personas nemantiskās tiesības vai nemantisko labumu un ar aizskārumu radītās fiziskas vai garīgas ciešanas.

[4.3] Ņemot vērā tiesību doktrīnas atziņas, Satversmes 89.pantu un 95.pantu, kā arī Civillikuma 2352.[1] pantu, konstatēts, ka celtās prasības priekšmets ir ziņu atzīšana par godu un cieņu aizskarošām un kompensācijas piedziņa par nodarīto morālo kaitējumu, kas nodarīts, aizskarot prasītāja godu un cieņu.

[4.4] Atsaucoties uz atziņām judikatūrā un juridiskajā literatūrā, secināts, ka mantiska kompensācija personai pienākas par tās godu un cieņu

aizskarošu ziņu izplatīšanu, pastāvot apstākļiem, ka šādas ziņas izplatītas publiskajā telpā vai nenoteiktam personu lokam.

[4.5] Analizējot lietā iesniegtos pierādījums secināts, ka pušu savstarpējam konfliktam ir agresīvs raksturs, par ko atbildētāji pauduši savu subjektīvo viedokli un vērtējumu. Atbildētāju viedoklis varēja veidoties kā no patiesiem faktiem, tā kļūdainām ziņām un nepatiesas informācijas, un tas nav pierādāms, savukārt rakstveida paskaidrojumu sniegšana pēc Jūrmalas pilsētas domes un Valsts policijas Jūrmalas iecirkņa amatpersonu pieprasījuma nevar tikt atzīta par prettiesisku rīcību un ziņu izplatīšanu, jo atbildētāji izpildīja savu pienākumu atbildēt uz valsts un pašvaldības amatpersonu pieprasījumiem. Tiesa atzina, ka lietā nav pamata piemērot Civillikuma 1635., 2352.[1] pantu un prasība noraidāma.

[5] Par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2017.gada 15.marta spriedumu prasītājs iesniedzis apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

[5.1] Tiesas spriedumā, lai ari ietvertas atsauces uz normatīvo regulējumu, judikatūru un doktrīnu, iztrūkst motivācija par citētā piemērojamību attiecībā uz izskatāmo lietu.

[5.2] Ziņas tika izplatītas vismaz astoņiem domes administratīvo pārkāpumu komisijas locekļiem, kā arī citām domes un policijas amatpersonām, kas ir pietiekami plašs personu loks. Kļūdaini secināts, ka atbildot uz valsts un pašvaldību amatpersonu pieprasījumiem, persona ir atbrīvota no Civillikuma 2352.[1] panta ievērošanas.

[5.3] Tiesa atbildētāju paustos faktus nepamatoti atzinusi par viedokli, sākotnēji nevērtējot strīdus frāzes ietverto informāciju. Uzskata, ka tiesai bija jāanalizē katra no strīdus frāzēm, taču spriedums nesatur katras frāzes atsevišķu novērtējumu, bet gan tikai kopēju secinājumu par to, ka strīdus frāzes ir atbildētāju viedoklis.

[6] 16.05.2017., 17.05.2017. tiesā saņemti atbildētāju rakstveida paskaidrojumi, kuros lūgts prasību noraidīt, paskaidrojot, ka atbildētāji, sniedzot paskaidrojumus domei un policijai, izteikuši subjektīvu vērtējumu – viedokli par personu, tās darbību vai notikumu.

[7] Tiesa sēdē prasītāja pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Inese Nikuļceva uzturēja apelācijas sūdzību uz tajā norādīto argumentu pamata. Papildus paskaidroja, ka atbildētājiem kā ziņu izplatītājiem jāpierāda to patiesums.

[7.1] Atbildētājs /pers. C/ apelācijas sūdzību neatzina un lūdza prasību noraidīt, norādot, ka ar strīdus frāzēm ir paudis savu viedokli, atbildot uz valsts un pašvaldības institūciju pieprasījumiem.

[7.2] Atbildētājs /pers. D/ apelācijas sūdzību neatzina un lūdza prasību noraidīt, norādot, ka pušu attiecības ir konfliktējošas un atbildētājs institūcijām paskaidrojumos ir sniedzis savu viedokli, kas ir subjektīvs.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudot lietā iesniegtos pierādījumus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[9] Civilprocesa likuma 426.panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Tā kā prasītājs pirmās instances tiesas spriedumu ir pārsūdzējis pilnā apjomā, Civillietu tiesas kolēģija, ņemot vērā Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto, atzīst, ka lieta izskatāma pēc būtības pilnā celtās prasības apjomā.

[10] Civilprocesa likuma 432.panta piektajā daļā attiecībā uz apelācijas instances tiesas spriedumu norādīts, gadījumā, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motivāciju atzīst, ka pirmās instances tiesas – Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sniegtā argumentācija 2017.gada 15.marta spriedumā ir izvērsta, pareiza un pilnībā pietiekama, līdz ar to Civillietu tiesu kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piektās daļas noteikumiem, pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, papildus izvērtējot apelācijas sūdzībā minētos argumentus.

[11] Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka celtā prasība pamatota ar argumentu, ka atbildētāju institūcijām sniegtajos paskaidrojumos paustās ziņas nav patiesas un aizskar prasītāja kā privātpersonas un valsts amatpersonas godu un cieņu, kas radījis prasītājam morālo kaitējumu. Kā atlīdzinājumu prasītājs vēlas no atbildētājiem saņemt mutisku atvainošanos un no atbildētāja /pers. C/ kompensāciju 500 EUR apmērā.

Strīdus frāzes (ziņas) ir sekojošas:

"*/pers. B/ ir raksturīgs agresīvs noskaņojums (..)*";

"*/pers. B/ nemitīgi draud ar Valsts un municipālās policijas izsaukšanu, darba inspekcijas izsaukšanu un tāda ir viņa pozīcija, kuru mēs varam paskaidrot tikai un vienīgi ar to, ka viņš atrodas agresijas stāvoklī, un ja šāda reakcija turpināsies – mēs būsim spiesti paziņot arī viņa darba devējam par šādu uzvedību, jo šādi cilvēki nevar strādāt par ierēdņiem Aizsardzības ministrijā. Pēc /pers. B/ sievas mātes vārdiem /pers. B/ ar atkarīgs no alkohola, un var tikai apžēlot, kā šajā stāvoklī viņš izsauc Municipālās policijas un valsts policijas darbiniekus, brauc ar sūdzībām uz Jūrmalas pilsētas Būvvaldi, bet negriežas attiecīgās ārstniecības iestādēs pēc palīdzības*";

"*/pers. B/ savos paskaidrojumos ir sniedzis apzināti nelikumīgus faktus (..)*";

"*/pers. B/ nemitīgi draud (..) atrodas agresijas stāvoklī, un būšu spiests arī paziņot viņa darba devējam par šādu uzvedību, jo šādi cilvēki nevar strādāt par ierēdņiem Aizsardzības ministrijā*".

[11.1] Atbildētāju iebildumi par prasību un apelācijas sūdzību pamatoti ar argumentu par to, ka strīdus frāzes lietotas atbildot uz institūciju pieprasījumiem un tās atspoguļo atbildētāju viedokli.

[11.2] Civillietu tiesas kolēģija secina, ka vērtējot celto prasību ir noskaidrojams, vai strīdus frāzes ir uzskatāmas par ziņām Civillikuma 2352.[1] panta izpratnē un vai ir konstatējams prasītāja tiesību aizskārums, ja ziņas ir godu un cieņu aizskarošas – kāds ir aizskāruma novēršanas līdzeklis un kādā apmērā nosakāma morālā kaitējuma atlīdzība.

[12] Civillikuma 2352.[1] pants noteic, ka katram ir tiesības prasīt tiesas ceļā atsaukt ziņas, kas aizskar viņa godu un cieņu, ja šādu ziņu izplatītājs nepierāda, ka tās atbilst patiesībai. Ja personas godu un cieņu aizskarošās ziņas izplatītas presē, tad gadījumā, kad tās neatbilst patiesībai, šīs ziņas presē arī jāatsauc. Ja personas godu un cieņu aizskarošās ziņas, kas neatbilst patiesībai, ietvertas dokumentā, šāds dokuments jāapmaina. Citos gadījumos atsaukšanas kārtību nosaka tiesa. Ja kāds prettiesiski aizskar personas godu un cieņu mutvārdiem, rakstveidā vai ar darbiem, tad viņam jādod atlīdzība (mantiska kompensācija). Atlīdzības apmēru nosaka tiesa.

[12.1] Ar godu un cieņu aizskarošu ziņu izplatīšanu ir jāsaprot to publiska, mutiska vai rakstiska izziņošana ar masu informācijas līdzekļu (TV, radio, avīžu utt.) palīdzību vai citādi paziņojot tās nenoteiktam personu lokam *(Skatīt: Latvijas Republikas Civillikuma komentāri. Saistību tiesības (1401-2400.p.) prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā – „Mans Īpašums", Rīga, 1998., 635.lpp.)*.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka Civillikuma 2352.[1] panta izpratnē termins „izplatīšana" saprotams kā informācijas publicēšana tādā veidā, ka tās saturs tiek izpausts un kļūst pieejams jebkuram šīs ziņas interesentam, nevis konkrētam adresātam. Minētajā normā paredzēto seku piemērošanai prasītājam jāpierāda, ka izplatītā informācija ir ziņas (fakti, kas pakļauti patiesības pārbaudei), ka tās ir publiski izplatītas, ka tās ir godu un cieņu aizskarošas.

[12.2] No lietas materiāliem redzams, ka strīdus frāzes ietvertas 14.12.2015. Jūrmalas pilsētas domes Pilsētplānošanas nodaļai adresētajā paskaidrojuma vēstulē uz 04.12.2015. vēstuli Nr. 14-1/3127 *(lietas 14. – 17.lapa)* un 14.10.2015. paskaidrojumā, kas adresētas Valsts policijas Jūrmalas iecirknim *(lietas 18. – 20.lapa)*.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka lietā nav strīda par to, ka strīdus frāzes ietvertas valsts un pašvaldību institūcijām adresētos dokumentos, sniedzot paskaidrojumus par pušu konflikta apstākļiem. Tā kā lietā nav iesniegti pierādījumi par strīdus frāžu satura pieejamību neierobežotam personu lokam, kā arī uz šādu apstākli nav norādījušas puses, secināms, ka strīdus frāzes nav publiski izziņotas un tās nav uzskatāmas par ziņām Civillikuma 2352.[1] panta pirmās daļas izpratnē.

[13] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka ziņas tika izplatītas vismaz astoņiem domes administratīvo pārkāpumu komisijas locekļiem, kā arī citām domes un policijas amatpersonām, kas ir pietiekami plašs personu loks. Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa kļūdaini secinājusi, ka atbildot uz valsts un pašvaldību amatpersonu pieprasījumiem, persona ir atbrīvota no Civillikuma 2352.[1] panta ievērošanas. Tiesas sēdē prasītāja pārstāve vairākkārt norādījusi arī uz viedokļa faktiskās bāzes pārbaudes nepieciešamību, ņemot vērā Augstākās tiesas spriedumu civillietā Nr. SKC-98/2017.

[13.1] Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, fakts, ka atbildētāju rakstveidā fiksētās frāzes kļuvušas zināmas personām, kurām atbildētāju rakstveida paskaidrojumu vērtēšana ietilpst darba pienākumos, nav atzīstams par ziņu izplatīšanu. Atbildētāju sniegtie paskaidrojumi atspoguļo viņu viedokli par konfliktsituāciju, apstākļiem un atbildētāju redzējumu par konflikta rašanos un eskalāciju.

[13.2] Civillietu tiesas kolēģija ir iepazinusies ar prasītāja pārstāves norādīto kasācijas instances tiesas spriedumu un uzskata, ka minētajā nolēmumā izteiktās atziņas nevar automātiski piemērot izskatāmajā lietā būtisku faktisko apstākļu atšķirības dēļ.

Augstākas tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 6.marta spriedumā Nr. SKC-98/2017 norādīts, ka vairākas no strīdus frāzēm ir fakta veida apgalvojumi un fakti ir pakļaujami patiesības pārbaudei. Prasītāja apstrīdētie atbildētāju izteikumi izdarīti raidījumos „Bez Tabu" un „Tautas balss".

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, fakts, ka minētajā lietā izteikumi ar pārraidīšanu konkrētajās televīzijas pārraidēs kļuvuši zināmi neierobežotam personu lokam, ir būtiski atšķirīgs no faktiskās un tiesiskās situācijas izskatāmajā lietā, kur strīdus frāzes ietvertas valsts un pašvaldības institūcijām adresētos paskaidrojumos.

[13.3] Atbildība par viedokļa paušanu neietilpst Civillikuma 2352.[1] panta tvērumā, tāpēc šajā normā paredzētās tiesiskās sekas (ziņu atsaukšana) nevar tikt piemērotas gadījumos, kad tiek pausts personas uzskats vai viedoklis *(Skatīt: Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 21.februāra spriedums lietā Nr. SKC – 26/2017)*.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka strīdus frāzes, par kuru atzīšanu par godu un cieņu aizskarošām ziņām celta prasība, atzīstamas par atbildētāju viedokli, bet viedokļa izteikšanā lietoto argumentu pamatotība nav izvērtējama, ņemot vērā to, ka viedoklis kā personas subjektīva redzējuma atspoguļojums var veidoties dažādu apstākļu ietekmē. Viedoklis, atšķirībā no ziņām, pārbaudot atsevišķus faktus, nav atzīstams par patiesu vai nepatiesu, pareizu vai nepareizu.

Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā strīdus frāzes nav nepieciešams izvērtēt atsevišķi un atrauti no pārējā dokumenta teksta. Attiecīgo dokumentu, proti, pilsētas domei un policijai adresēto paskaidrojumu saturs kopumā liecina par to, ka pusēm kā kopīpašniekiem ir konfliktējošas attiecības un pastāv strīds par kopīpašnieku kopīpašumā veikto darbību tiesiskumu. Ievērojot minēto, secināms, ka atbildētāju viedoklis var saturēt vērtējumu par atsevišķām darbībām un subjektīvus pieņēmumus par informāciju, kas var būt kļūdaina.

[13.4] Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzībā izteikto argumentu, ka pirmās instances tiesa kļūdaini atbildētāju izteikumus atzinusi par viedokli, sākotnēji nevērtējot strīdus frāzes ietverto informāciju. Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā, tā kā prasība celta par izteikumu atzīšanu par godu un cieņu aizskarošām ziņām, bet lietas izskatīšanas gaitā secināts, ka strīdus izteikumi nav atzīstami par ziņām, nav konstatējam pamats katra atsevišķa izteikuma satura iztirzāšanai.

[14] Ņemot vērā to, ka strīdus frāzes nav uzskatāmas par ziņām Civillikuma 2352.[1] panta izpratnē un nav konstatējams prasītāja tiesību aizskārums, nav arī pamata piemērot kādu aizskāruma novēršanas līdzekli un noteikt morālā kaitējuma atlīdzību.

Civillietu tiesas kolēģija vēlas norādīt, ka pusēm arī konfliktējošas attiecībās jāsaglabā savstarpēja cieņa un jāizvairās no neviennozīmīgu izteikumu lietošanas saziņā ar otru pusi un iesaistītajām institūcijām, lai nonāktu pie konstruktīva pušu patiesā strīda atrisinājuma.

[15] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums taisīts atbilstoši celtās prasības pamatam un priekšmetam, ievērojot procesuālo tiesību normas un izdarot pamatotus secinājumus par prasības apmierināšanas neiespējamību.

[16] Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta otrajai daļai, prasību noraidot, nesamaksātie tiesas izdevumi valsts labā piedzenami no prasītāja.

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summa ir 27,59 EUR *(3,71 + 3,88 = 27,59) (lietas 3.lapa)*, bet prasītājs, ceļot prasību tiesā, samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,26 EUR *(lietas 10.lapa)*. Ievērojot minēto, no atbildētāja valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 21,33 EUR *(27,59 – 6,26 = 21,33)*.

[17] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu prasītājam sprieduma labprātīgai izpildei attiecībā uz naudas summu piedziņu nosakāms termiņš – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1], 432.-434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

/pers. B/ prasību pret /pers. C/ un /pers. D/ par godu un cieņu aizskarošu ziņu atsaukšanu un kompensācijas 500 EUR apmērā piedziņu noraidīt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 21,33 EUR (divdesmit viens *euro*, 33 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami sekojošā kontā: saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, dati par personu, lietas numurs.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu– desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 20.decembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese G.Ozoliņa
Tiesnese I.Ošiņa
Tiesnesis G.Ungurs